

การเปรียบเทียบการใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประจำวันระหว่างนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในจังหวัดปราจีนบุรี A Comparison of Time Spent on Regular Daily Activities between Upper Secondary Students and Vocational Students in Prachinburi Province

ทวีศักดิ์ พูลรอด* อรอนงค์ เสียงเล็ก* เกศฎาพร แก้วศิริ* ทองคำ ไม้กัลด์* และนุชรินทร์ ทิพย์วรรณการ*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบการใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประจำวันนอกจากการเรียนในชั้นเรียน ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายช่างอุตสาหกรรม และสายพาณิชยกรรม ในจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่ตั้งของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปราจีนบุรี ด้วยวิธีสุ่มแบบชั้นภูมิกลุ่ม จำแนกกิจกรรมประจำวันของนักเรียนออกเป็น 5 กิจกรรม คือ กิจกรรมส่วนตัว กิจกรรมงานบ้าน กิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียน กิจกรรมเวลาว่าง และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม ศาสนา พบว่าเมื่อศึกษาเฉพาะแต่ละกลุ่มภายในตัวแปรต่อไปนี้ คือ เพศ เช่นกลุ่มเพศหญิง กลุ่มเพศชาย ลำดับที่ของบุตร ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา อาชีพของบิดา-มารดา เกรดเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวแล้ว นักเรียนทั้งสามสายการเรียนใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 และมีลำดับกลุ่มกิจกรรมย่อยที่สนใจจะปฏิบัติเป็นอันดับแรก และถัดไปเป็นรูปแบบเฉพาะของแต่ละสายการเรียน นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์ต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน

Abstract

The objective of this research was to compare the regular daily activities between upper secondary, technical vocational and commercial vocational students in Prachinburi Province where King Mongkut's

Institute of Technology North Bangkok has its second campus. The samples were drawn from the whole upper secondary and vocational student populations in Prachinburi Province by the stratified cluster sampling technique. The regular daily activities were classified into 5 categories. They were personal activities, family activities, study related activities, leisure activities and social service or religious activities. The results showed that at the significant level of .05 the three groups of students spend different amounts of time on regular daily activities when compared between the difference 3 groups of students on the following variables: the student's sex such as male and female, the order of birth of the child, the father's education level, the mother's education level, the father's occupation, the mother's occupation and the family's income. The result of factor analysis shows that the different of groups of student have different groups of variables in the factors. Moreover, the student's grade point average depends on the regular daily activity time and the mother's education level.

1. บทนำ

ด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้เห็นความสำคัญของจังหวัดปราจีนบุรี ด้วยการตั้งวิทยาเขตแห่งใหม่ภายในอำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี อันเป็นสถานศึกษาที่เอื้อประโยชน์ให้แก่เยาวชนในจังหวัดปราจีนบุรี ที่จะเข้ามาศึกษาหลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ หรือจบการศึกษาระดับ

* ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งสายช่างอุตสาหกรรม และสายพาณิชยกรรมเพื่อศึกษาพฤติกรรม ด้านการใช้เวลาของนักเรียนเหล่านี้ ซึ่งในอนาคตอาจเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือว่า นอกเหนือจากการใช้เวลาเรียนในโรงเรียนแล้วได้ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ อย่างไรบ้าง จึงได้ทำการเปรียบเทียบเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมประจำวันของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มสายการเรียน คือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ กลุ่มนักเรียน ปวช. สายช่างอุตสาหกรรม และกลุ่มนักเรียน ปวช. สายพาณิชยกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้ คือ

1. ลักษณะทางประชากรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรม ในเขตจังหวัดปราจีนบุรี

2. ศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมประจำวันด้านต่างๆ ของนักเรียนทั้งสามสายการเรียน

3. ลำดับความสนใจของกลุ่มกิจกรรมประจำวันที่นักเรียนทั้งสามสายการเรียนเลือกปฏิบัติเป็นอันดับต่างๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระดับมัธยมปลายสายสามัญและ ปวช. ในจังหวัดปราจีนบุรี ได้ทราบพฤติกรรมการใช้เวลาของนักเรียนและปัจจัยต่างๆ อันจะสามารถเสนอแนะให้นักเรียนพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้ในอนาคต

2. ทฤษฎีและหลักการ

ในการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักสังคมวิทยา แมคคาปลาน (Mak Kaplan) [1] ที่กล่าวว่าทางเลือกใช้เวลาของบุคคลขึ้นกับปัจจัยภายในและภายนอก ได้นำปัจจัยภายนอกที่สามารถวัดให้เห็นได้ชัดเจน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดแล้วศึกษาเพิ่มเติมว่า การใช้เวลาของนักเรียนภายใต้กรอบปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อผลการเรียนของนักเรียนหรือไม่ โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไปนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแยกกลุ่มตัวแปร

1. การทดสอบไคสแควร์ (χ^2 -test) [2] เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เช่นผลการเรียนกับระดับการศึกษาของบิดานักเรียน เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) [2] เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้ในการ

ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ระหว่างกลุ่มนักเรียนมัธยมปลาย ปวช. สายช่างอุตสาหกรรม และ ปวช. สายพาณิชยกรรม

3. การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) [3-4] เพื่อจัดกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนปฏิบัติเป็นประจำวัน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ทำการศึกษานักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่ม โดยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างชนิดชั้นภูมิกลุ่ม (Stratified Cluster Sampling) [5] ในแต่ละชั้นภูมิทำการสุ่มกลุ่มอย่างง่าย ให้สายการเรียนที่แตกต่างกัน 3 สายการเรียนเป็นชั้นภูมิ และให้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม (cluster) ได้ขนาดตัวอย่างห้องเรียน 29 ห้องเรียน จากห้องเรียนรวมทั้งหมด 269 ห้องเรียน ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรวม 934 คน ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาด้านการประมาณค่าต่างๆ ผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากนั้นใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น 3 สายการเรียนคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ นักเรียน ปวช. สายช่างอุตสาหกรรม และนักเรียน ปวช. สายพาณิชยกรรม ในด้านเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ รวม 5 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมส่วนตัวแบ่งเป็นเวลาล้างหน้าแปรงฟัน อาบน้ำแต่งตัว รับประทานอาหาร นอนพักผ่อนกลางคืน เดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับสถานศึกษา และซื้อข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัว

2. กิจกรรมงานบ้าน แบ่งเป็นเวลาในการประกอบอาหาร ทำความสะอาดที่พัก ทำสวนครัว รดน้ำต้นไม้ ดูแลเด็กที่อยู่ในครอบครัว ซักรีดเสื้อผ้า ช่วยงานอาชีพครอบครัว ดูแลสัตว์เลี้ยงอาชีพ

3. กิจกรรมศึกษานอกห้องเรียน แบ่งย่อยเป็นเวลาที่ใช้ในการทำรายงาน ทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน หลังเรียนจบแล้ว เตรียมอ่านบทเรียนก่อนเข้าเรียน ทำโครงการที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน ทำงานกิจกรรมในโรงเรียน เตรียมตัวสอบ ค้นคว้าในห้องสมุดปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้วิชาการกับเพื่อนและเรียนพิเศษ

4. กิจกรรมในเวลาว่าง ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย ฟังวิทยุ เทป ดูโทรทัศน์หรือวีซีดี เล่นวิดีโอเกมส์ ชมภาพยนตร์ เล่นดนตรี เลี้ยงสัตว์เลี้ยงรายได้พิเศษ ปลูกต้นไม้ ทัศนศึกษาตามสถานที่ต่างๆ ในจังหวัด ท่องเที่ยวตามแหล่งบันเทิงต่างๆ พบปะพูดคุยสังสรรค์กับเพื่อน อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสารต่างๆ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามสายเรียนและสถานภาพส่วนตัว

สถานภาพ	สายการเรียน		สายสามัญ		สายช่างอุตสาหกรรม		สายพาณิชยกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
- ชาย	232	42.7	131	94.2	15	5.8		
- หญิง	311	57.3	8	5.8	237	94.2		
ลำดับที่ของบุตร								
- คนโต	244	44.9	98	70.5	178	70.5		
- คนกลาง	80	14.7	40	28.8	72	28.8		
- คนเล็ก	219	40.3	1	0.7	2	0.7		
ระดับการศึกษาของบิดา								
- ประถมศึกษาและต่ำกว่า	148	27.3	99	71.2	179	71.2		
- มัธยมศึกษา	203	37.4	25	18.0	45	18.0		
- อนุปริญญาและสูงกว่า	192	35.4	15	10.8	28	10.8		
ระดับการศึกษาของมารดา								
- ประถมศึกษาและต่ำกว่า	275	50.7	124	89.2	225	89.2		
- มัธยมศึกษา	137	25.3	13	9.4	23	9.4		
- อนุปริญญาและสูงกว่า	131	24.0	2	1.4	4	1.4		
เกรดเฉลี่ย								
- 2.00 และน้อยกว่า	17	3.1	0	0	0	0		
- ตั้งแต่ 2.01 – 2.99	389	71.7	137	98.6	248	98.6		
- 3.00 ขึ้นไป	137	25.2	2	1.4	4	1.4		
อาชีพของบิดา								
- ข้าราชการ	220	43.7	14	10.1	25	10.1		
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	0.4	1	0.7	2	0.7		
- พนักงานบริษัทเอกชน	12	2.4	0	0	0	0		
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	124	24.6	1	0.7	2	0.7		
- รับจ้างทั่วไป	99	19.7	63	45.3	114	45.3		
- เกษตรกรรม	45	8.9	60	43.2	109	43.2		
- ไม่ประกอบอาชีพ	1	0.2	0	0	0	0		
อาชีพของมารดา								
- ข้าราชการ	72	13.2	0	0	0	0		
- พนักงานบริษัทเอกชน	10	2.0	1	0.7	2	0.8		
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	207	38.1	2	1.4	4	1.6		
- รับจ้างทั่วไป	111	20.4	64	46.0	116	46.0		
- เกษตรกรรม	65	11.9	60	43.2	109	43.3		
- ไม่ประกอบอาชีพ	78	14.4	12	8.6	21	8.3		
รายได้ครอบครัวต่อเดือน								
- น้อยกว่า 15,000 บาท	324	59.7	125	90.0	227	90.0		
- 15,000 – 29,999 บาท	120	22.1	14	10.0	25	10.0		
- 30,000 บาทขึ้นไป	99	18.2	0	0	0	0		

5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม ศาสนา ประกอบด้วย เวลาที่ใช้ในการพัฒนาชุมชน และสาธารณประโยชน์ ให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพ ร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์อื่นๆ ร่วมพิธีทางศาสนา กับครอบครัว

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่างๆ ของนักเรียนดังนี้

4.1 ลักษณะทางประชากรของนักเรียน

จากผลการสำรวจนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มการเรียนในด้าน กลุ่มการเรียนกับสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

ได้แก่ เพศของนักเรียน ลำดับที่ของบุตรในครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา-มารดา เกรดเฉลี่ย อาชีพของบิดา-มารดา และรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน ได้ข้อมูลรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1 ซึ่งจากข้อมูลมีข้อสรุปดังนี้

4.1.1 เพศ นักเรียนมัธยมปลายสายสามัญมีจำนวนนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในสัดส่วนที่แตกต่างกันไม่มากนักแต่นักเรียน ปวช. สายช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชาย และนักเรียน ปวช. สายพาณิชยกรรมส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง

4.1.2 ลำดับที่ของบุตร จะเห็นว่าบุตรคนกลางมีสัดส่วนน้อยกว่าบุตรคนโตและคนเล็ก แต่เมื่อพิจารณา นักเรียนทั้งสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรมส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโตของครอบครัว ในขณะที่นักเรียนสายสามัญมีสัดส่วนบุตรคนโตและคนเล็กใกล้เคียงกัน

4.1.3 ระดับการศึกษาของบิดาพบว่าระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ในขณะที่นักเรียนสายสามัญมีบิดาที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าอยู่ในสัดส่วนที่น้อยกว่าระดับมัธยมศึกษาและตั้งแต่ระดับอนุปริญญาขึ้นไป

4.1.4 ระดับการศึกษาของมารดา พบว่านักเรียนทั้งสามสายกลุ่มการเรียน ส่วนใหญ่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า แต่นักเรียนสายสามัญมีมารดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กับระดับอนุปริญญาและสูงกว่าอยู่ในสัดส่วนระดับละประมาณร้อยละ 25

4.1.5 เกรดเฉลี่ยของนักเรียน พบว่านักเรียน ปวช. ทั้งสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรมมีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปทั้งหมด

4.1.6 อาชีพของบิดา พบว่านักเรียนสายสามัญจะมีบิดาที่มีอาชีพรับราชการมากกว่าอาชีพอื่น มีส่วนน้อยที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในขณะที่นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรม ส่วนใหญ่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างทั่วไป ทั้งสองอาชีพนี้รวมกันแล้วมากกว่าร้อยละ 88

4.1.7 อาชีพของมารดา พบว่ามารดาที่มีอาชีพรับราชการทั้งหมดมีบุตร-ธิดาศึกษาในระดับมัธยมปลายสายสามัญเท่านั้น ไม่มีนักเรียนสายอาชีวศึกษามีมารดา รับราชการ แต่จะมีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม และอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นส่วนใหญ่

4.1.8 รายได้ของครอบครัว พบว่านักเรียนทั้งสามสายการเรียน ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท มีเฉพาะนักเรียนสายสามัญเท่านั้นที่มีนักเรียนมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท

ในการศึกษาพบว่า การเลือกเรียนสายสามัญ สายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 กับเพศ ลำดับที่ของบุตร ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว และยังพบว่าระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

4.2 การใช้เวลาว่างของนักเรียน

ในการศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมด้านต่าง ๆ ได้ศึกษาทั้งด้านเวลาที่ใช้ (X) มีหน่วยเป็นนาที และความถี่ที่ปฏิบัติ (Y) ซึ่งเมื่อพิจารณาในด้านการกระทำเป็นประจำค่อนข้างบ่อย ทำบ้างไม่ทำบ้าง ไม่ค่อยได้ทำหรือทำน้อยมาก และไม่เคยทำเลย ซึ่งจะให้คะแนนคำตอบเหล่านี้เป็น 4, 3, 2, 1, 0 ตามลำดับ ได้ผลการสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 การใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัว ได้แสดงข้อมูลรายละเอียดกิจกรรมส่วนตัวของนักเรียนด้านต่าง ๆ ดังตารางที่ 2 โดยให้ค่า \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจต่าง ๆ และ \bar{Y} เป็นค่าเฉลี่ยความถี่ที่ปฏิบัติในรูปของการกระทำบ่อยหรือไม่ โดยให้ความหมายว่า ถ้ามีค่าระหว่าง 0-0.80 แปลว่าไม่เคยทำเลย 0.81-1.60 หมายถึงไม่ค่อยได้ทำหรือทำน้อยมาก 1.61-2.40 หมายถึงทำบ้างไม่ทำบ้าง 2.41-3.20 หมายถึงทำค่อนข้างบ่อย และถ้าค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.21-4.00 หมายถึงทำประจำสม่ำเสมอ

จะเห็นว่ากิจกรรมส่วนตัวด้านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่นักเรียนทำเป็นประจำ ยกเว้นการซื้อข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัว เมื่อทำการศึกษาว่า นักเรียนทั้ง 3 สายการเรียนนี้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมส่วนตัวแตกต่างกันหรือไม่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าเพศชาย นักเรียน ปวช. สายช่างอุตสาหกรรมใช้เวลาในการทำกิจกรรมส่วนตัวเร็วกว่านักเรียนสายอื่น นอกจากนี้แล้ว พบว่าทุกระดับการศึกษาของบิดา ทุกระดับการศึกษาของมารดา ยกเว้นมารดาที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา

ตารางที่ 2 แสดงเวลาและความถี่ในการปฏิบัติกิจกรรมส่วนตัวของนักเรียน

กิจกรรมส่วนตัว	สายสามัญ			สายช่างอุตสาหกรรม			สายพาณิชยกรรม		
	\bar{X}	SD.	\bar{Y}	\bar{X}	SD.	\bar{Y}	\bar{X}	SD.	\bar{Y}
1. ล้างหน้าแปรงฟัน	11	4.23	4.00	15	10.79	4.00	10	4.65	4.00
2. อาบน้ำแต่งตัว	33	13.96	4.00	31	11.99	4.00	35	18.14	4.00
3. รับประทานอาหาร	19	5.00	4.00	10	4.19	4.00	12	5.67	4.00
4. นอนหลับในเวลากลางคืน	466	68.18	4.00	363	62.37	4.00	466	60.9	4.00
5. เดินทางไปกลับระหว่างบ้าน-โรงเรียน	75	91.84	3.79	65	41.04	4.00	43	34.9	3.94
6. ซ่อมข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัว	40	26.38	2.89	63	38.1	3.55	65	32.76	2.65

หมายเหตุ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเวลา หน่วยเป็นนาที SD. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลา
 \bar{Y} หมายถึง ค่าเฉลี่ยความถี่ที่กระทำบ่อยหรือไม่

ตารางที่ 3 แสดงเวลาเฉลี่ยและความถี่ในการปฏิบัติกิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียนของนักเรียน

กิจกรรมส่วนตัว	สายสามัญ			สายช่างอุตสาหกรรม			สายพาณิชยกรรม		
	\bar{X}	SD.	\bar{Y}	\bar{X}	SD.	\bar{Y}	\bar{X}	SD.	\bar{Y}
1. ทำการบ้าน รายงาน	75	47.17	2.50	46	15.75	2.17	40	34.37	1.87
2. ทบทวนบทเรียน	43	21.61	1.82	32	19.09	1.78	62	37.36	2.78
3. เตรียมอ่านบทเรียนก่อนเข้าเรียน	55	30.45	2.26	71	30.81	2.57	48	31.35	1.98
4. ทำโครงการ	55	30.34	1.96	59	43.51	2.69	139	112.9	3.07
5. ทำกิจกรรม	100	86.39	2.61	87	46.07	2.69	49	40.43	1.97
6. เตรียมตัวสอบ	74	59.95	1.85	47	19.01	2.39	44	46.12	2.12
7. ค้นคว้าในห้องสมุด	46	35.90	1.63	57	54.67	2.40	40	34.5	2.21
8. บริจาคหรือได้ตามอาจารย์ในเรื่องบทเรียน	32	19.05	2.04	35	35.9	1.92	99	73.27	2.17
9. อภิปรายความรู้วิชาการกับเพื่อน	92	59.18	2.26	60	82.24	0.82	59	39.48	2.44
10. เรียนพิเศษ	77	62.51	2.36	60	33.68	3.25	18	39.78	0.56

หมายเหตุ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเวลา หน่วยเป็นนาที SD. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลา
 \bar{Y} หมายถึง ค่าเฉลี่ยความถี่ที่กระทำบ่อยหรือไม่

และสูงกว่า ระดับเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 ขึ้นไป รายได้ของครอบครัวที่ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน นักเรียนทั้งสามสายการเรียนจะใช้เวลาในการทำกิจกรรมส่วนตัวที่แตกต่างกัน

4.2.2 การใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมงานบ้าน จะพบว่านักเรียนทั้ง 3 สายการเรียน ทำกิจกรรมในลักษณะของการช่วยครอบครัวในการทำงานบ้านด้านต่างๆ ค่อนข้างบ่อย (ค่า \bar{Y} อยู่ระหว่าง 2.41 - 3.20) ได้แก่ การประกอบอาหาร ช่วยดูแลเด็กที่อยู่ในครอบครัว ซักรีดเสื้อผ้า สำหรับการทำความสะอาดที่พัก นักเรียนจะทำบ้างไม่ทำบ้าง การดูแลสัตว์เลี้ยงเล่น จะพบว่านักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมจะทำสม่ำเสมอ นักเรียน

สายพาณิชยกรรมแทบไม่ได้ทำเลย โดยค่าเฉลี่ยเวลาที่ทำงานบ้านนี้ นักเรียนทั้ง 3 สายการเรียน ใช้เวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 เมื่อจำแนกเป็นกลุ่มเพศชาย บุตรคนโต ระดับการศึกษาของบิดามารดาทุกระดับ เกรดเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนมีเกรดเฉลี่ย 3.00 เป็นต้นไป รายได้ของครอบครัวนักเรียนกลุ่มที่ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

4.2.3 การใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียน การใช้เวลาในการศึกษานอกห้องเรียนแยกเป็นกิจกรรมต่างๆ ได้ 10 กิจกรรม ซึ่งนักเรียนใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมย่อยต่างๆ ด้วยความถี่ในการกระทำแตกต่างกันไปดังตารางที่ 3 ซึ่งมีข้อนำ

ตารางที่ 4 แสดงเวลาเฉลี่ยและความถี่ในการปฏิบัติกิจกรรมยามว่างของนักเรียน

กิจกรรมส่วนตัว	สายสามัญ			สายช่างอุตสาหกรรม			สายพาณิชยกรรม		
	\bar{X}	SD.	\bar{Y}	\bar{X}	SD.	\bar{Y}	\bar{X}	SD.	\bar{Y}
1. ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	84	69.14	2.92	80	61.52	2.71	151	73.62	3.60
2. ฟังวิทยุ เทป	12	83.09	3.27	109	59.36	3.35	56	58.23	1.40
3. ดูโทรทัศน์ หรือ วีซีดี	75	66.57	1.78	23	27.24	1.22	116	59.14	2.13
4. เล่นวิดีโอเกมส์	100	63.99	1.74	75	55.81	2.80	43	50.83	1.32
5. ชมภาพยนตร์	60	45.59	1.04	37	31.65	1.53	60	62.8	1.98
6. เล่นดนตรี	52	37.20	1.49	31	34.86	1.61	27	58.36	0.57
7. เลี้ยงสัตว์ดูเล่น	97	93.06	1.06	97	68.99	1.44	31	58.15	0.96
8. หารายได้พิเศษ	79	106.8	0.96	39	41.47	1.60	108	79.38	1.72
9. ปลูกพืช	114	75.85	1.57	173	111.0	1.91	46	77.98	0.72
10. ทักษะศึกษา	110	79.70	0.78	70	61.93	1.42	106	11.04	2.90
11. ท้ายแหล่งบันเทิง	181	332.1	2.93	118	88.75	2.63	81	53.68	2.85
12. สังสรรค์กับเพื่อน	72	72.93	3.10	61	32.57	3.50	45	48.77	1.54
13. อ่านหนังสือ วารสาร ฯลฯ	68	36.39	1.29	110	106.0	1.58	30	46.68	1.09

หมายเหตุ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเวลา หน่วยเป็นนาที

SD. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเวลา

\bar{Y} หมายถึง ค่าเฉลี่ยความถี่ที่กระทำบ่อยหรือไม่

สังเกตคือ ในกลุ่มนักเรียนสายพาณิชยกรรมจะทำงานที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียนค่อนข้างบ่อยและกลุ่มนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมเรียนพิเศษค่อนข้างบ่อยคือ มากกว่านักเรียนสายสามัญ ในขณะที่นักเรียนสายพาณิชยกรรมแทบจะไม่ได้เรียนพิเศษเลย นักเรียนทั้งสามสายการเรียนนี้จะใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการศึกษาในห้องเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 ในกลุ่มของเพศทั้งนักเรียนเพศชายและเพศหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01-2.99 และกลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

4.2.4 การใช้เวลารว่างของนักเรียน ได้จัดกิจกรรมในเวลารว่างออกเป็น 13 กิจกรรมย่อย โดยมีค่าเฉลี่ยเวลาและความบ่อยในการทำกิจกรรมดังตารางที่ 4 กล่าวคือ จากตารางที่ 4 นี้มีข้อสังเกตว่านักเรียนสายพาณิชยกรรมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นประจำ ในขณะที่นักเรียนสายสามัญและนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมฟังวิทยุ เทปเป็นประจำ เนื่องจากค่าเฉลี่ยของความถี่ในการปฏิบัติมากกว่า 3.20 นอกจากนี้ นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรม ยังมีการพบสังสรรค์กับเพื่อนเป็นประจำ ในขณะที่นักเรียนสายสามัญพบปะสังสรรค์กับเพื่อนค่อนข้างบ่อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมใน

เวลารว่างของนักเรียน พบว่านักเรียนทั้งสามสายการเรียนมีค่าเฉลี่ยเวลาปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 ทั้งในกลุ่มเพศชายและเพศหญิงในกลุ่มบุตรคนโตของครอบครัว ในทุกกลุ่มระดับการศึกษาของบิดา ในทุกกลุ่มระดับการศึกษาของมารดา ยกเว้นในกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป ในกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป และในทุกกลุ่มนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้แตกต่างกันสามกลุ่มรายได้

4.2.5 การใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและศาสนาของนักเรียนประกอบด้วย การพัฒนาชุมชนและสาธารณประโยชน์ การให้คำแนะนำในการปกครองอาชีพ การร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์ และการร่วมพิธีทางศาสนากับครอบครัวพบค่าเฉลี่ยความถี่ในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับ 1.3-2.12 คะแนนซึ่งหมายความว่านักเรียนทั้งสามสายการเรียนนี้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม และศาสนาอยู่ในระดับน้อยมากถึงทำบ้างไม่ทำบ้าง

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกกลุ่มกิจกรรมที่นักเรียนเลือกปฏิบัติ

ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มกิจกรรมงานบ้าน กิจกรรมศึกษาออกชั้นเรียน และกิจกรรมการใช้เวลารว่าง

ตารางที่ 5 แสดงกิจกรรมงานบ้านที่อยู่ในปัจจัยแตกต่างกันของนักเรียนสามสายการเรียน

กิจกรรม	ลำดับที่ของปัจจัย		
	สายสามัญ	สายช่างอุตสาหกรรม	สายพาณิชยกรรม
1. ประกอบการ	3	3	1
2. ทำความสะอาดบ้าน	3	3	1
3. ทำสวนครัว รดน้ำต้นไม้	2	2	1
4. ดูแลเด็กในครอบครัว	1	2	1
5. ซักรีดเสื้อผ้า	3	3	3
6. ช่วยงานอาชีพครอบครัว	2	1	3
7. ดูแลสัตว์เลี้ยงอาชีพ	1	1	2
8. ดูแลสัตว์เลี้ยงดูเล่น	1	1	2
ผลรวมค่า extraction sums of squared loading	61.68%	74.27%	65.81%

ตารางที่ 6 แสดงกิจกรรมการศึกษานอกชั้นเรียนที่อยู่ในปัจจัยแตกต่างกันของนักเรียนสามสายการเรียน

กิจกรรม	ลำดับที่ของปัจจัย		
	สายสามัญ	สายช่างอุตสาหกรรม	สายพาณิชยกรรม
1. ทำการบ้าน รายงาน	1	2	2
2. เตรียมตัวสอบ	1	2	2
3. ค้นคว้าหาความรู้ในห้องสมุด	1	3	1
4. เรียนพิเศษ	1	1	3
5. ทำกิจกรรมในโรงเรียน	2	1	4
6. พบอาจารย์เพื่อถามบทเรียน	2	1	3
7. ทบทวนบทเรียน	3	1	1
8. เตรียมตัวศึกษาก่อนเข้าเรียน	3	2	3
9. ทำโครงการ	3	3	1
10. อภิปรายกับเพื่อน	4	1	4
ผลรวมค่า extraction sums of squared loading	67.15%	81.21%	66.68%

4.3.1 กิจกรรมงานบ้าน กิจกรรมงานบ้านมีอยู่ 8 กิจกรรม ได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยกลุ่ม กิจกรรมงานบ้าน สำหรับนักเรียน แต่ละกลุ่มพบว่าทั้ง 3 กลุ่ม แบ่งได้เป็น 3 ปัจจัย หรือ 3 กลุ่มเท่ากัน แต่กิจกรรมย่อยที่อยู่ในปัจจัยแตกต่างกันและลำดับความสำคัญหรือมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติมากน้อยแตกต่างกันเช่น ในกลุ่มนักเรียนมัธยมปลายสายสามัญมีลำดับที่กลุ่มปัจจัย 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ปัจจัยแรกได้แก่ การดูแลเด็กที่อยู่ในครอบครัว การดูแลสัตว์เลี้ยงอาชีพ การดูแลสัตว์เลี้ยงดูเล่น
2. ปัจจัยที่สอง ได้แก่ การทำสวนครัว
3. ปัจจัยที่สาม ได้แก่ กลุ่มกิจกรรมประกอบอาหาร การทำความสะอาดบ้าน การซักรีดเสื้อผ้า

นักเรียนแต่ละสายการเรียนจะมีกลุ่มปัจจัยที่มีกิจกรรมย่อยอยู่ในปัจจัยแตกต่างกันและมีลำดับที่มีความสำคัญของปัจจัยแตกต่างกัน รายละเอียดแสดงดัง

ตารางที่ 5 ซึ่งจะเห็นว่ากลุ่มกิจกรรมที่นักเรียนสายสามัญมีแนวโน้มจะปฏิบัติเป็นอันดับแรกคือ การดูแลเด็กในครอบครัว และการดูแลสัตว์เลี้ยง สำหรับนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มจะทำกิจกรรมการช่วยงานอาชีพครอบครัว และดูแลสัตว์เลี้ยงเป็นอันดับแรกเช่นกัน แต่นักเรียนสายพาณิชยกรรมจะทำการประกอบอาหาร ทำความสะอาดบ้าน ทำสวนครัว รดน้ำต้นไม้ และดูแลเด็กในครอบครัว เป็นอันดับแรก มีข้อน่าสังเกตว่ากิจกรรมการซักรีดเสื้อผ้าจะอยู่ในปัจจัยสุดท้ายของนักเรียนทั้ง 3 สายการเรียน

4.3.2 กิจกรรมการศึกษานอกชั้นเรียน กิจกรรมการศึกษานอกชั้นเรียนของนักเรียนได้กำหนดไว้ทั้งหมด 10 กิจกรรมย่อย พบว่านักเรียนแต่ละสายการเรียน จะมีจำนวนปัจจัยไม่เท่ากัน และตัวแปรหรือกิจกรรมย่อยในปัจจัยก็ไม่เหมือนกัน ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 7 แสดงกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่อยู่ในปัจจัยแตกต่างกันของนักเรียนสายการเรียน

กิจกรรม	ลำดับที่ของปัจจัย		
	สายสามัญ	สายช่างอุตสาหกรรม	สายพาณิชยกรรม
1. เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย	4	1	5
2. ฟังวิทยุหรือเทป	3	2	3
3. ดูโทรทัศน์หรือวีซีดี	1	3	2
4. เล่นวิดีโอเกมส์	5	2	3
5. ชมภาพยนตร์	1	2	2
6. เล่นดนตรี	5	3	5
7. เลี้ยงสัตว์ดูเล่น	2	1	1
8. หารายได้พิเศษ	3	4	1
9. ปลูกต้นไม้	2	1	1
10. ทักษะศึกษา	3	1	2
11. เทียวแหล่งบันเทิง	2	2	2
12. สังสรรค์กับเพื่อน	4	3	4
13. อ่านหนังสือนิตยสาร นสพ. วารสาร ฯลฯ	4	1	1

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่ากิจกรรมย่อยของการศึกษา นอกชั้นเรียนที่อยู่ในปัจจัยที่ 1 ของนักเรียนสายสามัญ ได้แก่ การทำบ้านหรือรายงาน การเตรียมตัวสอบ การเข้าห้องสมุด และเรียนพิเศษ แต่นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมกลับสนใจการเรียนพิเศษ ทำกิจกรรม พบ อาจารย์ ทบทวนบทเรียน และติวกับเพื่อนเป็นอันดับแรก ในขณะที่นักเรียนสายพาณิชยกรรม กลับสนใจด้านการเข้าห้องสมุด การทบทวนบทเรียน และทำโครงการที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนเป็นอันดับที่ 1 หรืออาจมองอีกมุมหนึ่งก็คือ นักเรียนสายพาณิชยกรรมเน้นการทำโครงการเป็นอันดับแรก ในขณะที่จะทำบ้าน หรือเตรียมตัวสอบเป็นอันดับถัดไป เช่นเดียวกับนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรม เมื่อมองในเรื่องการติว หรืออภิปรายกันในกลุ่มเพื่อนแล้ว นักเรียนสายสามัญกับนักเรียนสายพาณิชยกรรมจะปฏิบัติกิจกรรมเรื่องนี้เป็น อันดับท้ายสุด ในขณะที่นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรม มีแนวโน้มปฏิบัติกิจกรรมเรื่องนี้เป็นอันดับแรก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มกันค่อนข้างสูงไม่ว่าจะเป็นการติว การทำกิจกรรม การทบทวน บทเรียน การพบอาจารย์ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันในขณะที่นักเรียนสายสามัญจะไม่ค่อยสนใจรวมกลุ่ม ทั้งนี้เพราะกิจกรรมทำบ้านหรือรายงาน เตรียมตัวสอบ เข้าห้องสมุด และเรียนพิเศษล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่ดำเนินเพียงคนเดียวได้ทั้งสิ้น

4.3.3 กิจกรรมการใช้เวลาว่าง กิจกรรมการใช้เวลา

ว่างซึ่งแบ่งย่อยเป็น 13 กิจกรรมย่อย ก็เช่นเดียวกับกิจกรรมอื่นๆ คือ นักเรียนแต่ละสายการเรียนจะมีจำนวนปัจจัยไม่เท่ากัน และกิจกรรมย่อยที่อยู่ในปัจจัยก็ไม่เหมือนกัน ดังแสดงในตารางที่ 7

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์หรือวีซีดีกับชมภาพยนตร์เป็นอันดับแรก ในขณะที่นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรม ซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นผู้ชายจะเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ปลูกต้นไม้ ทักษะศึกษา และอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ เป็นอันดับแรก มีข้อสังเกตสำหรับนักเรียนสายพาณิชยกรรมจะใช้เวลาว่างในการเลี้ยงสัตว์ดูเล่น หารายได้พิเศษ ปลูกต้นไม้ และอ่านหนังสือต่างๆ ไป ซึ่งจะสังเกตได้ว่านักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรมสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ ในขณะที่นักเรียนสายสามัญกลับเลือกที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ ในอันดับเกือบสุดท้าย (อันดับที่ 4 จาก 5 อันดับ)

5. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

ผลการศึกษาทำให้ทราบว่านักเรียนสายสามัญสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรมมีลักษณะพื้นฐานที่แตกต่างกันหลายประการ เช่น นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมเกือบทั้งหมดเป็นชาย ในขณะที่นักเรียนสายพาณิชยกรรม เป็นหญิงเกือบทั้งหมด นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรม ส่วนใหญ่มีบิดา

และมารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า โดยมีอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพเกษตรกรกรรม และมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน อีกทั้งพบว่าเวลาที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ และระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 นักเรียนทั้งสามสายการเรียนจะใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ แตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญในบางระดับของตัวแปร เช่นในกลุ่มเพศชาย นักเรียนทั้งสามสายการเรียนใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรมแตกต่างกัน แต่สำหรับเพศหญิงพบว่าบางกิจกรรมที่นักเรียนทั้งสามสายการเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมแตกต่างกัน หรือทุกลำดับที่ของบุตรคนโต คนกลาง คนเล็ก นักเรียนทั้งสามสายการเรียนใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมบางกิจกรรมแตกต่างกัน สรุปได้ว่าตัวแปรที่มีระดับแตกต่างกันบางหรือทุกระดับ เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่านักเรียนใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ แตกต่างกันได้แก่เพศ ลำดับที่ของบุตร ระดับการศึกษาของบิดามารดา เกรดเฉลี่ยของนักเรียน และรายได้ของครอบครัวของนักเรียน

เมื่อศึกษาลำดับที่ของกลุ่มกิจกรรมประจำวันที่นักเรียนทั้งสามสายการเรียนเลือกปฏิบัติ จะพบว่านักเรียนทั้งสามสายการเรียนมีพฤติกรรมในการใช้เวลาเกี่ยวกับกิจกรรมงานบ้าน กิจกรรมการศึกษานอกชั้นเรียนและกิจกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันไป โดยจะมีข้อสังเกตเด่นชัดสำหรับนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมคือ มักจะทำกิจกรรมที่มีลักษณะการรวมกลุ่มกับเพื่อนเป็นอันดับแรก เช่น การทำกิจกรรมในโรงเรียน การติวกับเพื่อน การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย และนักเรียนสายพาณิชยกรรม เริ่มใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษแล้ว แม้ยังเรียนอยู่เพียงระดับ ปวช. ข้อสังเกตที่น่าสนใจอีก

ประการหนึ่งก็คือ ในขณะที่นักเรียนสายช่างอุตสาหกรรมและสายพาณิชยกรรมให้ความสนใจเกี่ยวกับเหตุการณ์รอบๆ ตัวด้วยการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ แต่นักเรียนสายสามัญกลับไม่สนใจเรื่องนี้กลับสนใจการชมโทรทัศน์หรือภาพยนตร์มากกว่า

5.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับงานวิจัยนี้มุ่งเน้นเฉพาะการใช้เวลาของนักเรียนทั้งสามสายการเรียนในด้านต่างๆ เปรียบเทียบกันเท่านั้น ยังไม่ได้ศึกษาถึงแผนแบบความสัมพันธ์ระหว่างผลการศึกษาของนักเรียนกับการใช้เวลาของนักเรียนซึ่งก็น่าสนใจเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

1. เสาวภา สร้อยจำปา. "การใช้เวลาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเกษตรกรรมศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539.
2. Walpole and Myers and Myers *Probability and Statistics for Engineers and Scientists*. 6th ed. U.S.A. : Prentice-Hall, 1999.
3. สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง, 2544.
4. Johnson A. and Wichern W. *Applie Multivariate Statistical Analysis*. 4th ed. U.S.A. : Prentice-Hall, 1998.
5. Cochran G. *Sampling Techniques*. 3rd ed. Tokyo : John Wiley & Sons, 1997.